

Eddy Serie over de sprotvangst in de jaren zestig van vorige eeuw

Het sprotseizoen start de 1ste maandag van oktober, vlak na het weekend van Oostende kermis. Voor we van wal trekken, hebben we nog enkele dagen nodig om op de spanvisserij over te schakelen, want de sprotvisserij gebeurt met twee schepen die *in span* vissen. Bij ons zijn dat O 628 en O 177. De omschakeling brengt veel werk met zich mee, maar we zijn met twee bemanningen om de klus te klaren en we hebben er de gewoonte van, het is immers een bezigheid die jaarlijks weer terugkomt.

Bijna een half jaar jagen we op sprot, want het seizoen gaat door tot begin maart. Er zijn kustvisserij die hun jaar op die manier goedmaken, maar er zijn natuurlijk ook minder fortuinlijke. Wie tot de top behoort verdient er goed aan, de rest houdt er de boel mee draaiend.

De opening van 't sprotseizoen werd in die tijd als belangrijk aangezien. In 1961 vergezelden BRT-reporter Omer Grawet en zijn cameraman ons tijdens de 1ste sprotdag. Na de verkoop kwamen Omer en vrouw Marcella bij ons huis frieten eten. In het avondjournaal zag TV-kijkend Vlaanderen ons aan 't werk.

1962. De zeventienjarige Eddy Serie hijst een mand sprot op de kaai. Op dek ligt 9000 kg te wachten die in de verkoophal moet gezet worden.

De zeedag van de sprotvisser begint 's morgens vroeg tussen 4 uur en 6 uur, naargelang de sprotscholen dichter of verder van de haven zwemmen. Onze actieradius gaat ten westen tot nabij Cap Griz Nez en ten oosten tot voor Zeeland. We varen daarbij tot 30 km ver buiten de kust.

Sprotvisserij was hard als er bij winters weer *pufsprout* moest worden gezeefd. Zo voeren we eens uit en vanaf de eerste sleep moest er gezeefd worden. Dat werd alleen maar onderbroken om te winden en de kor weer uit te zetten. Tot de volgende morgen zijn we met die zeefbak in de weer geweest. Vieren-twintig uur over en weer schudden, zonder rust. Theo Bogaert, Maurice Zanders en ik zeven die dag ongetwijfeld het record bij elkaar. We zeven die dag ongeveer 10.000 kg kwaliteitssprot uit.

Je hebt er goed aan verdiend als je 2000 kg sprot aan 10 frank op de markt kunt zetten. Dat levert 20.000 frank op, bedrag dat tussen de twee schepen gedeeld wordt. 10.000 kg aan 2 frank kan natuurlijk ook, maar je moet er wel meer voor werken. Hoe groter de aanvoer, hoe kleiner de prijs.

De opening van het sprotseizoen was een evenement. Jaarlijks brengt een delegatie kustvisserij een mandje gerookte sprot naar de gouverneur van West Vlaanderen. Van links naar rechts: schipper-reder Frans Serie, schipper-reder Constant Wynsberghe, visserijvoorman Pros Vandenberghe, gouverneur Van Oustrive 'd Ydewalle en de jonge schipper-reder André Barbaix.

Ook toppers kwamen weleens met lege handen thuis. Begin de jaren zestig was er zo'n jaar waarin we geen sprot konden vinden. Met de pas gekochte wagen van mijn vader reden we toen naar Breskens, omdat we wisten dat ze daar wél veel sprot aanvoerden. Zeelandse schippers toonden ons op hun zeekaart waar ze de sprot gingen halen. Daarop trokken ook wij naar Schouwen Bank voor Zeeland om er ons part van te vangen. Het laatste jaar dat er massaal veel sprot op de kust komt, situeert zich halverwege de jaren zestig. Dat jaar brengen al de koppels dagelijks 20.000 kg, binnen. De markt is oververzadigd. Voor het overaanbod krijg je een schamele 70 centiem per kilo. Maar waarom vangt iedereen dan zoveel? Omdat er zoveel vis zit dat je al na enkele slepen 20.000 bovengemaal hebt. En hoe vlugger het schip vol is, hoe eerder je thuis bent natuurlijk. Niet onbelangrijk is dat, want na het binnenlopen zijn we nog zo'n vier uren bezig om de vangst te lossen, te wegen en, in manden van 50 kg, in de verkoophal te zetten. In december werden we deze sprotscholen gewaar voor Calais, ze volgden hun route en in maart waren ze voor Zeeland te vinden. Met onze relatief kleine scheepjes konden we de winterse trek van de sprot van zuid naar noord goed achtervolgen. Gedurende enkele weken passeerden ze voor Oostende en moesten we maar een kwartiertje ver varen om er ten volle in te zitten.

We hebben dat jaar een *herenleven* gekend omdat er door de al te grote aanvoer op zaterdag en zondag niet mocht worden uitgevaren.

Hebben we er dat jaar teveel van gevestigd of komt het door de grillen van de zee? Feit is dat er het daaropvolgende jaar op onze kust geen sprot meer te zien was.

Eddy Serie

VLOOT, reder van de overheid,
stelt in Oostende een driehonderdtal collega's te werk

via www.welkombijvloot.be

kun je solliciteren:
(jobs - vacatures)

en op de hoogte blijven van onze nieuwbouw:
(projecten - nieuwbouw)

